

uden alt Beviis har virkelig forundret mig, efterat jeg har gjort mig Umag for at bevise, at Reglementet af 20de December 1799 netop opstiller det selv samme Princip i den hele Anordning som det, Udvalget her har fastholdt, og om hvis Identitet der efter min Mening ikke kan være Tvivl, da det er fastholdt ved ordlydende Citater af samme, idet der i § 10 ikke er stillet anden Betingelse for de Vedtagter, hvorved de vedkommende Sogneforstandere skulle faae Sneefastningsarbejds Udførelse besørget, end den, at de skulle opretholde den i den nuværende Lovgivning udtalte Grundsatning, det vil sige, den i Reglementet af 20de December 1799 udtalte Grundsatning, at Sneefastning ikke kan henregnes til det sædvanlige Veiarbejde og altsaa ikke kan fordeles efter Hartkornet, men er en Forpligtelse, der til det Almenees og fælles Nytte paaligger enhver Gaard og Huusbeboer, det vil altsaa sige, paaligger det hele tilstedeværende, arbejdsdygtige Mandskab. Den ærede Taler derimod, som sidst havde Ordet, har ligesom anerkendt, hvad jeg ogsaa synes vil være vanskeligt at bestride, at Majoritetens Forslag staaer paa samme Grundvold som den hidtil gjældende Lovgivning, og at altsaa enhver Praxis, der maatte staae i nogen væsentlig Modsigelse med, hvad der fra Majoritetens Side er foreslaaet, ikke staaer i Samklang med den bestaaende Anordning. Dette vilde jo i og for sig naturligtvis ikke være afgjørende, dersom det Princip, der havde ligget til Grund for den hidtil værende Lovgivning, var urigtigt; men det forekommer mig at paaligge dem, der bestride Majoritetens Forslag, at gjendrive, hvad der er anført om, at det i den tidligere Lovgivning gjældende og nu af Udvalgets Majoritet opretholdte Princip er det naturlige, idet her foreligger et Arbejde, med Hensyn til hvilket det ligger aldeles udenfor menneskelig Magt at regulere, naar og hvorledes det skal udføres, som er afhængigt af en Naturbegivenhed, der kommer bag paa baade med Hensyn til Tid og Udstrækning, uden at man kan udøve nogen regulerende Indflydelse, og som derhos ifølge sin Beskaffenhed udkræver en dieblisk Hjælp. Det, som gjør, at man kan fordele Veiarbejdet efter

Hartkornet, er, at Veiarbejdet er af den Beskaffenhed, at det lader sig convertere til en Pengeafgift; thi hvor meget Arbejde der skal udføres, paa hvilken Tid og hvorledes det skal udføres, er ganske vist Noget, der kan have Indflydelse paa de Veifarendes Interesse, men som det staaer i Autoriteternes Magt at regulere; men i hvilket Omfang Sneen skal kastes, berøer ligesom paa det Dieblik og den Mæsse, hvori Sneen falder; og medens man i hiint Tilfælde kan lempe Arbejdet, kan convertere det i Penge, kan bortlicitere det og tilveiebringe de nødvendige Udgifter gjennem en Skat, saa er alt dette her aldeles uanvendeligt, og det er derfor fuldkommen stemmende med Sagens Medfør, naar Reglementet af 20de December 1799, foruden at udtrykke sin Mening positivt, tillige udtrykker den negativt ved at sige, at Sneefastning ikke kan henregnes til de sædvanlige Veiarbejder, fordi den er ganske forskjellig derfra efter sin Natur. Skal det altsaa kunne skee, at dette Arbejde præsteres i samme Dieblik, da det er nødvendigt — og det er jo en dieblisk Hjælp, der behøves — saa maa det karakteriseres som et i sit Væsen uafsløseligt Naturalhøveri. Det udelukker naturligtvis ikke, at man under giøne lempelige Forhold kan udføre Sneefastningsarbejdet ved leide Folk, og at det saaledes kan afløses; men selv hvor dette er nok saa godt organiseret, maa der altid bagved staae en Ret aaben til at kræve Folk til Naturalarbejde, og da kan der virkelig ikke gives anden Grændse end det Mandskab, som er tilstede. Det er blevet anført, at Forpligtelsen til at yde Arbejde maa rette sig efter den Nytte, som de Vedkommende have deraf, og efter Evnen til at udføre det; men foruden at jeg savner enhver Veiledning om, hvorledes denne Nytte og Evne skal bestemmes, saa paastaar jeg, at Evnen til at kaste Sne har ingen anden Grændse end den, Antallet af de Personer, som kunne føre Skovl, medfører; og naar der er særlig henviist til, at Teglværkerne faae deres Bedrift udført om Sommeren af Folk, som forlade dem om Vinteren, saa paastaar jeg, at Forpligtelsen til at udføre Sneefastningsarbejdet virkelig ikke kan paalægges det tilstedeværende til Salg bestemte Antal Steen — man kan ikke med